

Vypraveno
dne 15.5.14 76.

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 6.5.2014
podpis: [Podpis] 7.5.2014

MVCRP011GZJJ

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0127r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

V Praze dne 17. 4. 2014

Č.j.: MV-18659-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal ..... státní občan Syrské arabské republiky, trvale bytem ..... (dále jen „žadatel“), právně zastoupen ..... dvokátem, se sídlem advokátní kanceláře ..... 602 00 Brno (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí odboru Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 20.12.2013, čj. VS-1292/835.3./2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti Ministerstvo vnitra zahájilo dne 27.5.2013. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 8.2.2008. Ze spisu je zřejmé, že žadatel je státním občanem Syrské arabské republiky. V roce 2009 uzavřel v Sýrii manželství se státní občankou Syrské arabské republiky. Z tohoto manželství se narodily 2 děti.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a c) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky a podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku vymezenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále jen „vyhláška č. 137/1993 Sb.“) a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících daně, neboť bylo zjištěno, že žadatel není registrován jako daňový subjekt. Od povolení trvalého pobytu nepodával v České republice daňová přiznání a nezdaňoval své příjmy. Ministerstvo vnitra splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) ve spojení s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství. Z potvrzení Velvyslanectví Syrské arabské republiky v Praze ze dne 27.2.2013, ze kterého vyplývá, že syrský občan, který obdrží cizí státní příslušnost, zůstává vázán syrskou státní příslušností.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 23.7.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a souběžně podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo žadatele, aby se dne 3.9.2013 dostavil k osobnímu jednání na Ministerstvo vnitra za účelem zjištění skutečností relevantních pro posouzení možnosti prominutí splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky a předložení podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí. Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství nebo možnosti prominutí splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu. Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání.

Dne 3.9.2013 se dostavil na Ministerstvo vnitra žadatel se svým právním zástupcem. Přítomen jednání byl také pan _____, bratranec žadatele, za účelem případného tlumočení. Žadatel učinil prohlášení, že místo jeho narození je

do spisu založil rodný průkaz s úředním překladem a originál výpisu z evidence obyvatel ze dne 18.4.2012. Do protokolu, který je součástí spisu, žadatel potvrdil skutečnosti týkající se společnosti s.r.o., které požadovalo Ministerstvo vnitra (o datu jejího založení, její činnosti a o tom, že v ní od roku 2013 žadatel vykonává funkci jednatele), dále do spisu doložil aktuální vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění a potvrzení o bezdlužnosti. Bylo mu uloženo doložit potvrzení příslušného finančního úřadu o bezdlužnosti na daních, a to ve lhůtě 30 dnů. Pan _____, který se jednání účastnil jako případný tlumočnick, uvedl, že žadatel zpočátku bydlel v jeho bytě. Poté, kdy v roce 2013 přicestovala manželka žadatele do České republiky, si pronajali samostatný byt. Uvedl také, že žadatel v posledních pěti letech cestoval převážně služebně. Žadatel se na tomto jednání zavázal, že předloží Ministerstvu vnitra ve stanovené 30 denní lhůtě přehled svých zahraničních cest uskutečněných v posledních pěti letech. K nesplnění podmínky prokázání znalosti českého jazyka, žadatel uvedl, že jej zpočátku roku 2013 navštívila několikrát lektorka českého jazyka, tyto hodiny neprobíhají, neboť žadatel nemá k tomu dostatek času. Žadatel potvrdil, že z důvodu pracovního vytížení zatím neabsolvoval žádný kurz českého jazyka. Při jednání mluvil anglicky. Potvrdil, že při jednání na úřadech či v obchodech mluví anglicky. Právní zástupce uvedl, že žadatel nepobírá žádné sociální dávky a je materiálně nezávislý na České republice. Důvody pro podání žádosti nejsou ekonomické. Žadatel poukázal na zhoršující se bezpečnostní situaci v Sýrii. Žadatel potvrdil, že manželka, shodně se starší dcerou, má na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt. Rodiče žijí v Sýrii. Žadatel byl poučen, že pokud ve stanovené 30 denní lhůtě nepředloží požadované doklady, bude správní řízení o jeho žádosti podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20.12.2013, čj. VS-1292/835.3./2-2013, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad s tím, že bude odůvodněn do 10.1.2014. Dopisem ze dne 16.1.2014 Ministerstvo vnitra vyzvalo právního zástupce žadatele, aby odůvodnění rozkladu předložil do 22.1.2014 a upozornilo jej, že po tomto datu bude rozklad postoupen k projednání rozkladové komisi ministra vnitra. Odůvodnění podaného rozkladu bylo Ministerstvu vnitra doručeno dne 21.1.2014. K prokázání znalosti českého jazyka žadatel prostřednictvím právního zástupce v rozkladu uvedl, že při pohovoru zřejmě neodpovídala úrovni A1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Uvedl, že se intenzivně v českém jazyce vzdělává a je ochoten zúčastnit se případné opakované zkoušky svých jazykových znalostí před příslušným orgánem státní správy. K rozkladu přiložil závaznou přihlášku do jazykové školy _____.

s.r.o. Žadatel v rozkladu dále uplatnil námitku, že při posuzování splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství (v daném případě plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku daní) mělo a mohlo být Ministerstvem vnitra zohledněno to, že z předložených dokladů vyplývá, že žadatel není a nikdy nebyl dlužníkem ve vztahu k veřejné správě a veřejným financím České republiky. Stejně tak není a nebyla

v prodlení jeho společnost s.r.o., se sídlem v Bílovicích nad Svitavou. Žadatel v rozkladu také uplatnil námitku týkající se svého finančního zajištění. Uvedl, že podle předložených bankovních výpisů je zřejmé, že finanční zajištění skýtá záruku finanční nezávislosti jeho či jeho rodiny na České republice. K pozbytí dosavadního státního občanství žadatel opětovně odkázal na potvrzení Velvyslanectví Syrské arabské republiky v Praze ze dne 27.2.2013, ze kterého vyplývá, že syrský občan, který obdrží cizí státní příslušnost, zůstává vázán syrskou státní příslušností. Odkázal také na osobní jednání na Ministerstvu vnitra dne 3.9.2013, kdy poukázal v té souvislosti na bezpečnostní situaci v jeho domovském státě.

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem.

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházeli především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Konstatoval, že nejsou splněny podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatel v minulosti neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů na úseku daní. Bylo zjištěno, že žadatel není registrován jako daňový subjekt. Od povolení trvalého pobytu nepodával v České republice daňová přiznání a nezdaňoval své příjmy. Rovněž neprokázal znalost českého jazyka. K tomu nepředložil relevantní důkazy, které by danou skutečnost vysvětlily. Jak vyplývá z rozkladu i z osobního jednání na Ministerstvu vnitra dne 3.9.2013 žadatel potvrdil, že na úřadech ale i v běžném životě, například v obchodě, komunikuje v angličtině. Kurzy českého jazyka z důvodu pracovního vytížení zatím neabsolvoval. Na jednání na Ministerstvo vnitra přizval svého rodinného příslušníka, aby mu podle potřeb tlumočil. Žadatel v průběhu správního řízení o žádosti nepředložil potvrzení příslušného finančního

úřadu o své bezdlužnosti neboli o tom, že jako fyzická osoba na území České republiky nemá nedoplatky na daních, ale opakovaně potvrzení o tom, že není evidován jako daňový subjekt. Žadatel v průběhu řízení o žádosti prohlásil, že se v České republice převážně zdržoval. Je tedy nutno na něj pohlížet jako na daňového rezidenta, tj. poplatníka daně z příjmů s daňovou povinností, a to, jak z příjmů plynoucích ze zdrojů na území České republiky, tak ze zdrojů v zahraničí. Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 20.12.2013 informovalo o zjištěných skutečnostech Finanční úřad pro Jihomoravský kraj a Ministerstvo financí. Pokud právní zástupce v rozkladu namítá, že žadatel nikdy nebyl dlužníkem ve vztahu k veřejným financím, toto tvrzení mělo být žadatelem doloženo, a to potvrzením příslušného finančního úřadu. Tímto nelze splnění podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prokázat, neboť neosvědčuje plnění povinností žadatelem vyplývajících pro něj ze zvláštních právních předpisů na úseku daní. Ministr vnitra se domnívá, že hodnocení splnění, respektive nesplnění i této podmínky Ministerstvem vnitra bylo správné. I podmínka spočívající v plnění povinností na úseku daní v rámci správního řízení o žádosti je posuzována v širším časovém kontextu, tj. od doby, kdy byl žadateli povolen trvalý pobyt na území České republiky až do doby vydání meritorního rozhodnutí, nikoliv ad hoc, tj. k době podání žádosti a rozhodnutí o ní. Je jednou z podmínek, které se hodnotí u žadatele v rámci jeho integrace do české společnosti, jež zahrnuje jeho vazby nejen rodinné, sociální, pracovní, ale také dodržování právního řádu státu, o jehož státní občanství žádá. Ministr vnitra se proto přiklonil k názoru rozkladové komise a Ministerstva vnitra, že v daném případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění obou dotčených podmínek. Ztotožnil se s důvody zamítnutí žádosti uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra a v plném rozsahu na ně odkázal.

Ministr vnitra se domnívá, že je žádoucí a nutné splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky hodnotit v delším časovém kontextu a vazbách v rámci žadatelovy komplexní integrace do české společnosti. Tímto lze objektivizovat nezpochybnitelnost daného rozhodnutí ve věci. K tomu vybízí i charakteristika státního občanství, jako trvalého svazku mezi fyzickou osobou a státem, kdy trvalost tohoto vztahu je dána v delším časovém období plnou integrací žadatele o státní občanství do české společnosti. Stejně tak nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že žadatel nesplnil podmínku prokázání znalosti českého jazyka. Uvedl pouze, jak do protokolu při osobním jednání na Ministerstvu vnitra, tak v rozkladu, že se přihlásil ke studiu českého jazyka, a to od 6.1.2014 na dobu do 30.6.2014. Jiné objektivní a relevantní důvody k tomu neuvedl. Ministr vnitra se ve shodě s názorem Ministerstva vnitra domnívá, že žadatel by měl vzhledem k povolenému trvalému pobytu na území České republiky od roku 2008, tyto povinnosti mít osvojené a řádně je plnit a stejně tak mít osvojenou znalost českého jazyka, aby odpovídala základním kritériím a požadavkům stanoveným vyhláškou č. 137/1993 Sb.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je

členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) od 1.1.2014 neprokazuje.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelem nebyly uplatněny relevantní důkazy, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

